

13. jun. 1841

FAKTA

Dato:

13. jun. 1841

Sidetal:

Dagbog D, side 54-55

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.

KKS1974-35

Omtalte personer:

Rotti

Schneerenberger

madam Tanner

TRANSSKRIFTION

13de Søndag.

Vi kjørte om Morgenen viidere, vi havde en Hest mere for Vognen, da man strax uden for Pontremoli begynder paa nye at stiige op; det gik ogsaa saaledes i Begyndelsen godt, da Postilionen red paa sin Hest, og saaledes holt vore i Ave. Dog neppe havde vi tilbagelagt nogle Millier før vor Landauer blev siddende i et Morads i et Sted paa Bjerget, hvor man var ifærd med at repparere men endnu ikke var bleven færdig. Alle maatte ud af Vognen, og først efter stor Anstrengelse af nogle Mænd der kom os til Hjælp med et Par Oxer lykkedes det os endelig at komme viidere uden at Vognen havde lidt Noget, hvilket jeg i høi Grad havde frygtet. Alle havde været lidt urolige ved dette Optrin, hun [dvs. kun] den gl Mad: Tanner¹ blev rolig og vrævlede som sædvanligt fort; til stor Plage for os, der dog gjerne vil være artig mod det gl: Menneske. Italieneren² tænker anderledes, og er ofte næsten uartig mod hende, Noget som jeg synes ikke geraader hans Karakter til stor Ere. Vort Uheld paa Veien havde foraarsaget os et saae stort Ophold at vikke [dvs. vi ikke] kunne naae til det bestem- •55• te Sted at holde Frokost; vi maatte derfor beede i il Paggio di Borgetto paa den Parmaiske Grændse, der var aldeles ingen Bequemligheder i det ene liggende Bjerghuus, Kjøkkenet hvori vi vare var det beste Værelse i Huuset, hvor ingen Seng var at see. Med Beværtningen forhold det sig ligesaa maadeligt. Dog den heele Dags Reise i det øvre af Appeninerne havde været særdeeles interessant for mig og jeg var derfor tilfreds at [dvs. og] Brød mig ikke synderligt om Frokosten her var maadelig. Anderledes forholdt det sig med Signor Rottie der var høist utilfreds over at gjøre en som han sagde saa farefuld Vei; for dens Skjønheder har han, som Maler, dog ingen Sands for, han tænker blot paa at komme til London og Dublin og der fortjene ret mange Penge. Det indtraf ogsaa her hvad vi alt forud havde tænkt os, at St Gallen³'s Karl kom til at mangle Penge og der var altsaa ingen anden Udvei end at skyde sammen for at komme Viidere; at faae Penge af Mad: Tanner holt imidlertid haart; thi hun paastod bestandig at hun alt havde betalt den heele Sum til St: Gallen. Fra il Paggio maatte vi igjen tage en Helpehest med en Karl paa til Veien gik endnu bestandig noget opad, endnu i Aften at naae Parma var ikke mere at tænke paa thi vi havde ikke stort mere end en Tiime tilbage af Dagen da vi begynte at kjøre nedaf, og denne Vei omenskjønt nye anlagt og god, er dog paa flere Steder ikke uden Fare ved de korte Sving den gjør i det hyppige Siksak, det var os derfor til stor Nytte at vi havde den bekjente Mand paa Forløberen, ellers ville vi maaske være kjørt ud af Veien i en eller Anden Afgrund; thi vor Kusk er mindre end paalidelig, og saaledes ogsaa hans Heste, og dette blev endmere forøget da Mørket falt paa. Der blæste oppe paa Bjergryggen næsten en Storm, og man maatte holde for at binde Tøiet oven paa Vognen fast for ikke at udsætte sig for at det skulle blæse bort; da det alt var fulkommen mørkt

ankom vi til Foro nuovo et af de smaa Værtshuse der ere byggede nye med Veien, her vare vi i det minste i Læe mod det sig nærmende Uveir, der alt ved Torden og Lynild havde bebudet sin Ankomst.

---

¹ Madam Tanner.

² Uidentificeret, jvf. Rotti.

³ Uidentificeret, jvf. Schneerenberger, kaldet Sankt Gallen.

